

Vies per a la Independència

written by Pau Miserachs | 12 de febrer de 2021

La campanya electoral del 14F ha donat elements suficients per conèixer pensament, propostes i situacions. Ara, Carmen Calvo vol atreure els republicans d'esquerres oferint pactes. No esperem a Madrid, a veure què decideix el poble. No els convé que la futura política catalana la decideixin les eleccions i han decidit ficar-hi cullerada i trencar el principi democràtic.

Ofereixen pactes de govern i facilitats i no parlen d'autodeterminació ni d'amnistia. Ens volen dependents.

Que les Nacions Unides diguin que l'autodeterminació és un dret dels pobles que no es limita a antigues colònies i una forma d'expressió democràtica no els importa.

Es queden tan amples, negant-ho, i seguim parlant de la bondat de la democràcia espanyola. Tota la campanya socialista ha estat enfrontar-se amb la voluntat catalana de construir un estat propi, que permeti el desenvolupament de Catalunya com a fet nacional, basat en la democràcia participativa.

Vist que no se'n surten i que és inviable la política del 155, mantenint la repressió i l'hegemonia imposada, ara opten per la via de la dependència. No volen una Catalunya lliure de lligams vinculats a l'ésser espanyol.

S'ha parlat de vies cap a la independència, donant-hi diferents noms, que si ample, que si catalana... Però no s'acaba de concloure on situar-les, ni com ni per on fer el camí. El que s'ha de seguir és la via democràtica i l'exigència de diàleg i negociacions respecte dels drets naturals de Catalunya.

Això vol dir unitat estratègica, coordinació i solidaritat política, front unit, acció política i diplomàtica, promoció i

empenta democràtica amb el suport del poble, enfortir les institucions i una política de denúncia de la gestió espanyola, contrària als interessos de Catalunya, com ara amb els fons europeus i la depredació fiscal.